

Van de voorzitter

75 jaar HVHB

Het is u vast opgevallen dat deze editie van *HeerlijkHeden* er anders uitziet dan u gewend bent. Dikker, maar vooral ook feestelijker! En dat heeft een reden: we vieren dit jaar onze vijfenzeventigste verjaardag. Daar zijn we trots op en die feestvreugde willen we dan ook graag met onze trouwe leden delen.

Hebben we nu ruim dertienhonderd leden, ook al in het geboortjaar van onze vereniging bleken veel inwoners van Heemstede en Bennebroek belangstelling te hebben voor hun lokale historie. De Vereniging Oud Heemstede-Bennebroek was het gevolg. De oprichters vonden dat de kennis over de geschiedenis van de twee dorpen bevorderd moest worden. U kunt er alles over lezen in het openingsartikel 'Lang zullen we leven!'

Steeds meer ontstond binnen de vereniging de ambitie meer te doen dan alleen maar het verspreiden van kennis over het verleden. Er moest naar de toekomst gekeken worden, want mooie karakteristieke en historische plekjes dreigden door de oprukkende 'verstedelijking' verloren te gaan. Dit staat beschreven in het tweede artikel: 'Karakterbehoud: van Oude Slot tot Faro'.

Wat zou onze vereniging zijn zonder al onze vrijwilligers? Want je kunt nog zo mooi doelstellingen verwoorden, het zijn toch uiteindelijk de mensen die voor de verwezenlijking daarvan moeten zorgen. Gelukkig heeft de HVHB die mensen, dat was vijfenzeventig jaar geleden zo en dat is nu nog steeds zo! Van bestuurslid tot begeleider van excursies, van schrijver van artikelen tot verzamelaar van fotomateriaal, allemaal droegen en dragen ze hun steentje bij aan onze mooie vereniging, en dat al vijfenzeventig jaar. Ook daarover kunt u in deze feestelijke editie van *HeerlijkHeden* lezen. Verder heeft de redactie allerlei leuke en opmerkelijke gebeurtenissen sinds ons geboortjaar 1947 beschreven. En dat alles gelardeerd met veel foto's uit die tijd.

Een verjaardag moet gevierd worden en natuurlijk doen wij dat ook. Op zaterdagmiddag 14 mei is er een feestelijke bijeenkomst in de Pinksterkerk waar, naast een aantal genodigden, ook onze leden van harte welkom zijn. Onze jubileumcommissie heeft nog meer activiteiten georganiseerd, ook daarover kunt u alles lezen in deze en in de volgende *HeerlijkHeden*.

Laten we elkaar van harte feliciteren met het bereiken van deze mooie leeftijd en elkaar nog vele voorspoedige jaren toewensen!

Wim Gohres
Voorzitter

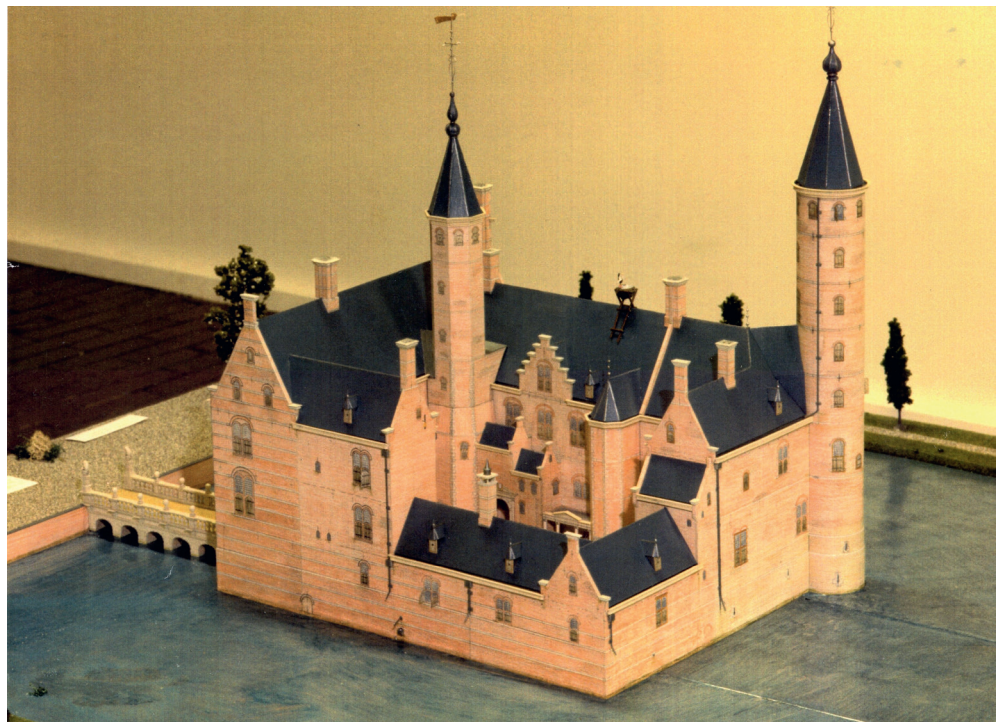

Lang zullen we leven! 75 jaar in een notendop

Anja Kroon

De Historische Vereniging Heemstede-Bennebroek bestaat dit jaar vijfenzeventig jaar. Waarom werd deze vereniging zo kort na de oorlog opgericht? Door wie en voor wie? En wat heeft deze club door de jaren heen gedaan? Dat is te veel om op te noemen, daarom geeft dit artikel een overzicht in vogelvlucht.

► *Maquette Oude Slot rond 1650. Gemaakt voor de Adriaan-Pauwtentoonstelling in 1985 door A.P. Keur uit Heiloo.*

Op 12 maart 1947 namen achttien heren en twee dames, mevr. De Raaf en mej. A.L. Willink, op initiatief van de burgemeester in Heemstede het besluit een historische vereniging op te richten. Het werd de Vereniging Oud Heemstede-Bennebroek, in de beginjaren ook wel met de term Oudheidkundige Vereniging aangeduid.

Een jaar eerder was er in het Verenigingsgebouw aan de Herenweg een grote historische tentoonstelling georganiseerd, waar veel mensen en hele schoolklassen een kijkje kwamen nemen. Uit het hoge aantal van ruim tweeduizend bezoekers bleek de interesse voor lokale historie; vijf jaren bezetting hadden mensen meer bewust gemaakt van de

waarde van hun eigen geschiedenis en hun eigen omgeving. Een vereniging die die belangstelling zou aanmoedigen was het logische gevolg. Het was vanzelfsprekend dat Heemstede en Bennebroek hierin samen optrokken. Tot 1653 deelden ze als één heerlijkheid een gemeenschappelijk verleden en ook daarna bleef de relatie tussen beide dorpen nauw verweven.

De vergadering benoemde wethouder en gemeentearchivaris H.W.J.B. Disselkoen tot voorzitter. Secretaris werd J.L. Veen en als bestuursleden traden aan J.B.H.M. Roozen, H. Korringa, J. Waldkötter, H. Visser en C. Bregman, de laatste twee uit Bennebroek. Er werden meteen drie commissies ingesteld:

▲ Wethouder Christa Kuiper en HVHB-voorzitter Jaap Verschoor knippen het lint door bij de feestelijk opening van het Pomphuis op 10 november 2017.

▲ Koffie met HeerlijkHeden in het Pomphuis in combinatie met de tentoonstelling over de firma Laimböck, juni 2019. Presentatie van Ruud Laimböck (rechts).

ledenvergaderingen of lezingen. Gelukkig waren die er genoeg: de bovenzaal van het Minervatheater, de bovenzaal van het Oude Slot of van de Dreefschool om er enkele te noemen. De laatste jaren zijn de bijeenkomsten voor een groter publiek om en om in 't Trefpunt in Bennebroek en de burgerzaal van het raadhuis van Heemstede.

De HVHB was heel blij dat zij in 2017 van de gemeente Heemstede de beschikking kreeg over het prachtig verbouwde Pomphuis bij de watertoren. Na zeventig

jaar eindelijk een eigen plek! Beneden een ruimte voor vergaderingen, samenkomst in kleine groepen en exposities en boven voorlopig genoeg plaats voor de collectie. Een verzameling die zich vanaf 1978 door de jaren heen uitbreidde, vooral door de inzet van bibliotheekdirecteur Hans Krol die vanaf 1986 de prenten, foto's, schilderijen, kaarten, archivalia en voorwerpen op de zolder van de bibliotheek bewaarde. Aankopen voor het archief worden nu nog zelden gedaan, maar de huidige archiefcommissie ontvangt met grote regelmaat schenkingen.

De bijeenkomsten van de HVHB werden en worden nog steeds heel druk bezocht. Honderd aanwezigen of meer bij een ledenvergadering is geen uitzondering. De sinds het voorjaar van 2018 vier keer per jaar gehouden bijeenkomsten 'Koffie met HeerlijkHeden' in het Pomphuis kenden steevast een wachtlijst. Ook in dit digitale tijdperk is de band met de leden en tussen de leden onderling heel belangrijk gebleven voor de HVHB.

▲ Marktkraam op de Binnenweg in 2002. Redden wat er te redden valt vanwege een storm. V.l.n.r. Paul van Daalen, Hans Krol en Alexander Koopman.

▲ Binnenweg 160, het voormalige postkantoor, in 2022. Een bijzonder waardevol gebouw, maar terughoudend qua omvang en aanwezigheid.

voor te zeggen de gebouwen te behouden en te zoeken naar creatieve duurzaamheidsoplossingen. We hebben de leden van de Commissie Samenleving meegenomen naar de voormalige Bronsteemavo en hen gewezen op het bijzondere karakter ervan, met als resultaat dat dit robuuste gebouw uit 1927 – waarvoor sloopplannen bestonden – behouden zal blijven. Ook omwonenden hadden zich uitgesproken tegen sloop.

Postkantoor Binnenweg

En dan tot slot het voormalige postkantoor. Zoals bekend is het in 2021 gekocht door een projectontwikkelaar die het wil slopen en er nieuwbouw voor in de plaats wil zetten. Omdat dit een beeldbepalend gebouw is van hoge architectonische waarde (zoals uit diverse onderzoeken blijkt, van onder meer de provinciale erfgoed-adviescommissie van Mooi Noord-Holland) heeft de HVHB samen met Heemstede en het Cuypersgenootschap bij de gemeente een aanvraag ingediend om het pand de gemeentelijke monumentenstatus te verlenen. Het College heeft nog geen definitief

besluit genomen, maar samenwerking van de drie erfgoedverenigingen en een flankerende petitie van verontruste Heemstedenaren tegen de sloop hebben aangetoond dat je door gezamenlijk optreden veel kunt bereiken. Geheel in de geest van het Verdrag van Faro, het Europees verdrag uit 2005 dat de maatschappelijke en verbindende waarde van erfgoed benadrukt en deelname door de samenleving in behoud en gebruik ervan stimuleert.

Bronnen en verder lezen

Archief Karakterbehoud HVHB
HeerlijkHeden 26, 1980 (met name voor de terugblik op de situatie rond de Dorstige Kuil en de Appelkamer)
HeerlijkHeden 27, 1981 (met name voor de terugblik op de situatie rond de Blekersvaart in de jaren zeventig)
www.cultureelerfgoed.nl > Faro
<https://nha.courant.nu>

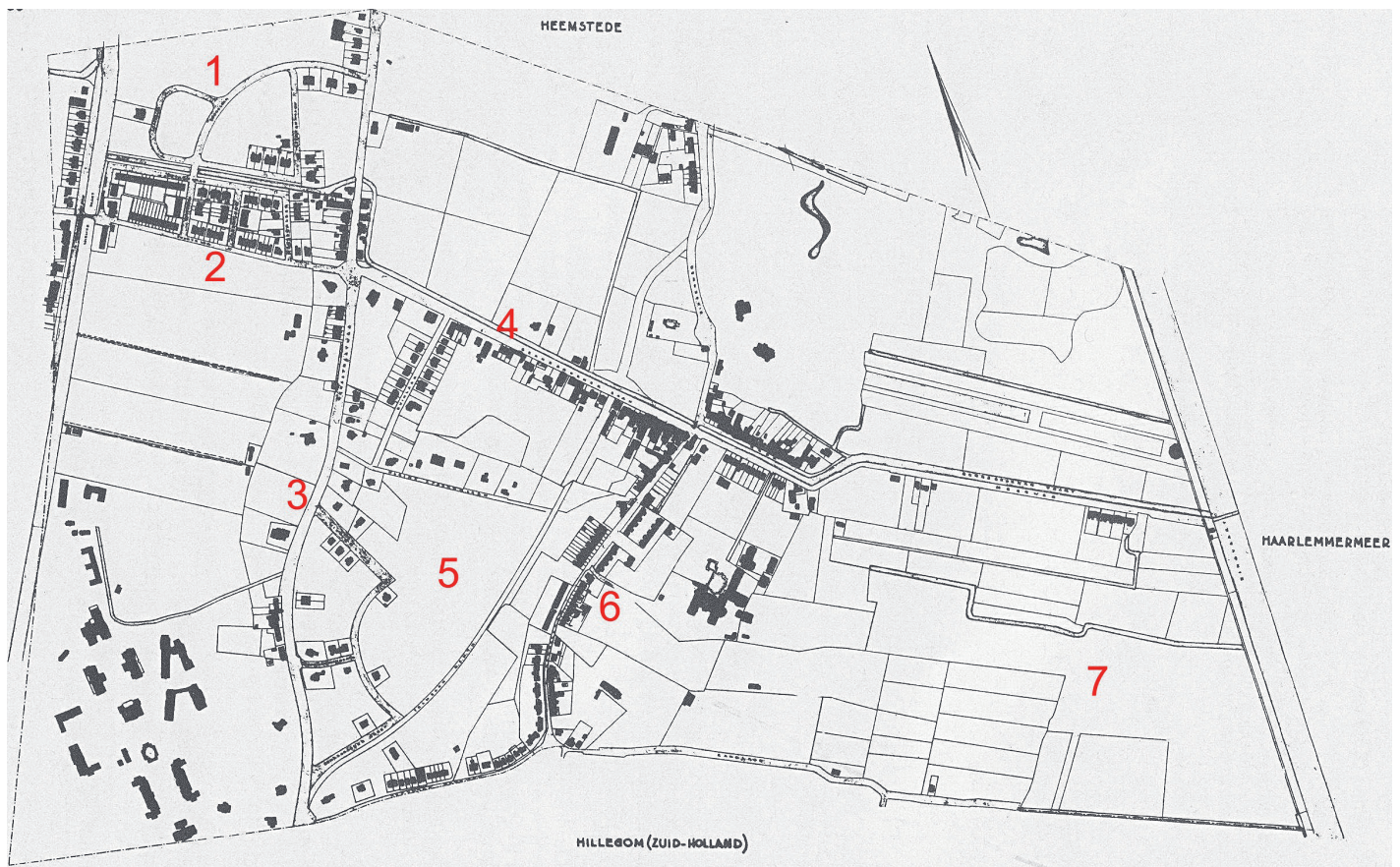
Bennebroek 75 jaar geleden

Martin Bunnik

Hoe zag Bennebroek er vijfenzeventig jaar geleden uit, in het jaar dat de HVHB werd opgericht? Wat was de samenstelling van de bevolking? Welke voorzieningen waren er toen in het dorp? Dit artikel beschrijft het dagelijks leven in het Bennebroek van 75 jaar geleden en wat de grote veranderingen daarna zijn geweest.

Tot aan de jaren vijftig van de vorige eeuw was Bennebroek een platte-landsdorp met veel tuinbouwactiviteiten in en rondom de gemeente. Het is dan ook niet verwonderlijk dat er veel bloemisten (telers van bloembollen en bloemen) en arbeiders in het dorp woonden en nog maar weinig forensen. De meeste bewoners waren er geboren en getogen, werkten er, deden er hun

boodschappen, maakten er vrienden, vonden er een partner en bleven er voor de rest van hun leven wonen. Dorpsgenoten kenden elkaar en wisten wat ze aan elkaar hadden. Het grootste deel van hun leven speelde zich af binnen de grenzen van het dorp. Auto's waren er nauwelijks en de melk-, groente- en schillenboer kwam met paard en wagen langs de deur.

▲ Gemeentekaart 1937 waarop de bebouwing is weergegeven. 1. Krakeling, 2. Zwarteweg-Bomenbuurt, 3. Rijksstraatweg, 4. Bennebroekerlaan, 5. Het Duin, 6. Schoollaan, 7. Bennebroekerpolder.

Huizen in plaats van bloembollen

Marloes van Buuren

Begin jaren zestig lagen in Heemstede nog volop bollenvelden. Met name tussen de Kerklaan en de Van Merlenlaan en ten westen van de Herenweg. Maar er moest gebouwd worden en de gemeente kocht meer en meer bollengrond op. Ook achter de wasserijen van de Blekersvaart maakten de bollen plaats voor huizen.

▲ Bollenvelden tussen de Blekersvaartweg en de Burgemeester van Lennepweg. Links het torentje van het Antoniusgesticht, rechts de toren van de Bavo. De huizen staan aan de Van Lennepweg.

W ie de uitbreidingsplannen van Heemstede uit 1912 bekijkt, ziet dat vrijwel alle terreinen waarop na 1945 nog bollen geteeld werden toen al waren voorzien als bouwterrein. Een uitzondering is de Rivierenbuurt, waar het Amsterdamse Waterleidingbedrijf deels de eigenaar van de grond was.

Tijdens de oorlog had de woningbouw vrijwel stil gelegen. Na 1945 was er een enorme woningnood. Aanvankelijk werd er mondjesmaat gebouwd, door gebrek aan bouwmaterialen, bouwvakkers en doordat de overheid de prioriteit legde bij het herstel van de infrastructuur, fabrieken en bedrijven. Pas in de jaren zestig en zeventig kwam de woningbouw echt goed op gang en verdwenen de bollenvelden geleidelijk aan uit Heemstede.

Rivierenbuurt

In 1945 was slechts een klein deel rondom de Rijnlaan bebouwd (zie kaartje). Het gebied ten oosten van de Leidsevaart en een strook in het noorden was tot 1958 van Amsterdam, want die grond hoorde bij het Waterleidingbedrijf. De vier percelen langs de Herenweg (1 t/m 4) waren bollenland. In 1961 kocht de gemeente Heemstede van de Haarlemse firma C.G. van Tubergen iets meer dan twee hectare bollengrond, direct ten zuiden van de bestaande bebouwing aan de Maaslaan en Vechtlaan (perceel 1). In 1962 werden daar 51 huizen gebouwd (Schielaan – even, Scheldelaan, Vechtlaan – oneven- en het zuidelijk deel van de doorgetrokken Maaslaan). Het aangrenzende terrein van Van Tubergen (perceel 2) bleef nog langer in gebruik

► De zwembijver
aan de Glipper
Dreef. Met
chef-badmeester
van Esch in wit
kostuum.

▼ Deze vrolijke foto met de titel 'Geduld is een schone zaak' stuurde meneer Rabenberg in 1955 in voor de fotowedstrijd 'Mooi Heemstede' van het Koningin Wilhelminafonds. Hij verdiende een vermelding in de categorie geestige foto's. Het bord 'Zomerbad in aanleg' stond volgens Haarlems Dagblad al jaren aan de Sportparklaan.

'Het fraaie en riante complex'

Het slotseizoen van de zwembijvers in 1964 telde zestigduizend zwemmers en er werd een recordaantal van vijfhonderd zwemdiploma's uitgereikt. Het zwemseizoen kon vloeiend overgaan in het nieuwe buitenzwembad Groenendaal aan de Sportparklaan dat op 21 mei 1965 was geopend.

Bij de opening memoreerde burgemeester Van Rappard dat de gemeente in 1946 al het eerste krediet verleende voor proefboringen om te onderzoeken of de bouw mogelijk was. Dat het vervolgens nog zo lang duurde, kwam door de toenmalige bestedingsbeperking. Andere, belangrijkere zaken gingen voor. Maar nu was het eindelijk zover. De burgemeester meldde met trots dat Heemstede een van de eerste gemeenten was waar het schoolzwemmen al in 1964 was ingevoerd (toen nog in de zwembijvers). Het zwempeil in Heemstede stond op hoog niveau en dat was mede te danken aan de jarenlange activiteiten van HPC. In het nieuwe zwembad met z'n 50-meterbad kon HPC wedstrijden op nationaal en internationaal niveau organiseren. De keeper van het poloteam, Bap van der Voort, was badmeester bij de zwembijvers en nu ook aan de Sportparklaan.

De openingswedstrijden in juni 1965 waren succesvol, ondanks de lage temperaturen van dertien à veertien graden. Er werd een nieuw Nederlands record gezwommen op de 4x200 meter en een

▲ De Heemstedse politieagente Ingrid Haringa won in 1991 bij het wereldkampioenschap wielrennen op de baan in Stuttgart goud op de sprint én op de puntenkoers. Ze werd door haar collega's van Politie Heemstede en Bennebroek gehuldigd (www.112Heemstede.nl).

De websites zijn alle drie de moeite waard om eens te bekijken en je te laten verrassen.

Fotoverzamelaar van jongs af aan

Johan van Schie, geboren en getogen Heemstedenaar, had als kind al belangstelling voor oude foto's. Hij keek met veel plezier in de familiealbums bij opa en oma. Een oude ansichtkaart van het Wilhelminaplein leidde ertoe dat hij al

Websites van Vincent Martin

www.HeemstedeToenEnNu.nl
www.FotoHeemstede.nl
www.112Heemstede.nl

op zeventienjarige leeftijd wekelijks in het Heemstedse archief, toen nog in het raadhuis, te vinden was.

Altijd was Johan op zoek naar foto's en plaatjes van hoe het was in Heemstede en vooral hoe het was in de Indische Buurt, waar hij woont. Omdat daar weinig foto's van waren, maakte hij ze zelf of belde aan bij mensen in de buurt met de vraag of ze misschien foto's hadden. Door die bezoeken, door zelf te fotograferen en door heel veel te speuren in archieven en beeldbanken heeft Johan

► De Binnenweg op de hoek van de Julianalaan rond 1970.

▲ De Olijftak aan de Heemstedse Dreef in 1956. Afgebroken in 2007.

▲ Kennemeroord in 1961, in 2003 vervangen door luxe appartementen.

Goed geregeld

De meest bekende wet, die een basisinkomen aan ouderen gaf, was de Algemene Ouderdomswet (AOW) uit 1956, die al in 1947 vooraf was gegaan door de tijdelijke Noodwet Drees. Dit was een enorme vooruitgang, want zo waren ouderen van dagen, zoals ze toen genoemd werden, niet langer afhankelijk van hun kinderen en konden ze hun eigen leven leiden. Een paar jaar later, in 1963, werd de Wet op de bejaardenoorden ingevoerd. Die bepaalde dat de overheid

bejaardenhuizen mocht bouwen. Als gevolg daarvan schoten de moderne, lichte, luchtige naoorlogse bejaardenoorden als paddenstoelen uit de grond. De komst van liften in hoogbouw zorgde ervoor dat er nu ook flats voor bejaarden gebouwd konden worden.

Hierdoor kwam in Heemstede en in veel mindere mate in Bennebroek met haar kleinere inwoneraantal de bouw in een stroomversnelling. Het Heemstedse gemeentebestuur stuurde aan op een algemeen tehuis dat niet verbonden was

► De Heemhaven met in de karakteristieke laagbouw de recreatieruimte. Architect Jan Piet Kloos in 1968, afgebroken rond 1993.

Oprichting Vereniging Oud Heemstede-Bennebroek

Als secretaris van het gemeentearchief had Waldkötter goed zicht op Heemstedse zaken en ook vóór zijn functie bij het archief was hij al geïnteresseerd in de geschiedenis van Heemstede. Geen wonder dus dat Waldkötter in 1946 medeorganisator was van een tentoonstelling over de geschiedenis van Heemstede die in het R.K. Verenigingsgebouw aan de Herenweg plaatsvond. Een logisch vervolg daarop was dat hij betrokken raakte bij de oprichting van de HVHB (toen nog Vereniging Oud Heemstede-Bennebroek) in 1947. In de notulen van de oprichtingsvergadering werd gemeld dat de vereniging 'goederen' wil gaan verzamelen om tentoon

te gaan stellen in een 'oudheidkamer', een tentoonstellingsruimte. Daarvoor werd een collectiecommissie samengesteld die Waldkötter ging leiden. Voorlopig bleef het echter bij voornemens en voor zover bekend werden er geen goederen ingezameld.

In 1947 vonden er archeologische opgravingen plaats bij het Oude Slot. J. Renaud die de opgravingen leidde, bedankte in zijn verslag Waldkötter uitgebreid voor de prettige samenwerking en ook voor het feit dat Waldkötter het mogelijk had gemaakt de resultaten van het onderzoek in een speciale uitgave van de HVHB te laten verschijnen.

Bronnen

N. Vos, 'Johannes Waldkötter, 14 mei 1889-17 mei 1958', in: *Jaarboek Vereniging Haerlem*, 1958.

<https://nha.courant.nu>

<https://www.delfher.nu>

Archief HVHB, oprichtingsnotulen 1947

▼ Tegeltabelau aangeboden door het personeel van het gasbedrijf en de watertoren in 1934 bij het 25-jarig bestaan van het gasbedrijf. Het ontwerp is van Johannes Waldkötter. Het tableau hangt nu in de hal bij de burens van het Pomphuis, Woonproject Heemstede.

We gaan naar Zandvoort

Ellen Kerkvliet

Op een zonnige dag in het weekend is het een hele toer om met de auto naar Zandvoort te gaan en 's avonds weer thuis te komen. Dat dit niet iets is van de laatste jaren, laten de foto's zien.

◀ Een lange sliert auto's komt vanaf Zandvoort en kruipt via het kruispunt bij het station richting Herenweg. Een agent met een verplaatsbaar verkeerslicht staat midden op de kruising om het verkeer in goede banen te leiden. Links na de brug over de Leidsevaart het 'café van Jansen', ook wel 't Vosje of 't Hoekje genoemd. In 1966 is het gesloopt. Het kruispunt werd verbreed en op de hoek werd serviceflat De Rozenburgh gebouwd. Foto mei 1964.

► Het was prachtig weer, die eerste paasdag in 1968. Een uitgelezen dag om met je NSU Prinz, Volkswagen Kever of Fiat 500 naar het strand te gaan. Maar je moest er wel geduld voor hebben, ook toen al! En terug naar huis – moe, roodverbrand en met zand tussen de tenen – gold hetzelfde verhaal.

▼ De jeugd had het beter bekeken, zij waren een dagje met hun brommer naar Zandvoort geweest. Hier wachtten ze bij het verkeerslicht op de kruising met de Herenweg op groen licht. Links op de foto de bollenschuur van Quirinus van den Berg, die in 1969 is gesloopt om het kruispunt te kunnen verbreden. Foto augustus 1968.

Het pittoreske Zandvaartpad moest wijken voor hoogbouw

Ellen Kerkvliet

‘Langs de Zandvaart bespeurt men niets meer van de steedsheid. Volkomen verstilld is er het leven.’ Dit schrijft de Nieuwe Haarlemsche Courant in de zomer van 1960 in de rubriek ‘Vakantie in stad en streek’, waarin onder andere een wandeling langs het Zandvaartpad wordt aanbevolen.

► Het Zandvaartpad in 1960. Rechts van het water liep een voetpad van de Van Merlenlaan naar de Kerklaan.

Het is haast niet voor te stellen: wat we sinds de jaren zeventig van de vorige eeuw kennen als de eerste ‘flatbuurt’ van Heemstede, werd voor die tijd beschreven als het meest verstillde stukje van het dorp. Bollenvelden, een boerderij en daarlangs een schilderachtig vaartje. Dit water werd in 1689 in opdracht van Adriaan Pauw gegraven en liep vanaf de Heren-

zandvaart (Kerklaan) achter de bebouwing van de Raadhuisstraat door, tot aan de Van Merlenvaart. Erlangs liep het Zandvaartpad, ook wel het Vaartkantje of Vrijerslaantje genoemd. Voor de aanleg van de Provinciënwijk is het vaartje in 1967 gedempt. Het pad heet tegenwoordig Drenthelaan, een bestrate weg met garageboxen en geparkeerde auto’s.

▲ *De tram naar Leiden stopt bij de halte aan de Bennebroekerlaan, 2 januari 1949.*

De tram had een grote aantrekkingskracht op de Bennebroekse jeugd. Zo werden kiezels of stalen kogeltjes, opgesloten in een handje duinzand, op de rails gelegd. Als de tram er overheen gereden was, lieten de stenen en kogeltjes putjes na in de rails. Ook maakte de jeugd regelmatig een gratis ritje tot aan de Kennemerbeekweg door na het sluiten van de deuren op de treeplank te springen.

Van tram naar bus

In 1947 werd duidelijk dat de vervoersmaatschappij, de NZHVM, dochteronderneming van de Nederlandse Spoorwegen, plannen had de tram te vervangen door een busdienst, omdat bussen flexibeler en goedkoper in exploitatie zouden zijn. Ook de stad Haarlem en Rijkswaterstaat wilden van de tram af. Het gemeentebestuur verwachtte dat de invoering van een stoptrein bij Vogelenzang spoedig opnieuw een feit zou zijn. Het station Vogelenzang-Ben-

nebroek was drie jaar eerder (september 1944) gesloten en was nog geheel intact. Seinen en overwegen werden nog steeds vanuit het station bediend en er was zelfs nog een stationschef aanwezig. Alleen de trein moest er nog stoppen. Maar ondanks vele verzoeken van het gemeentebestuur is het er nooit van gekomen, ook niet nadat het aantal inwoners in Bennebroek en Vogelenzang aanzienlijk gestegen was.

Op 2 januari 1949 reed de laatste tram door Bennebroek. Deze tram liep ernstige vertraging op omdat de Bennebroekse jeugd een zware kist op de rails geplaatst had en kans zag de stroom van de bovenleiding uit te schakelen. De tram moest blijven, vonden de inwoners. De directie vond het gedrag van de Bennebroekers door te knoeien aan elektrische schakelaars vandalisme.

De bus nam het vervoer naar Haarlem en Leiden over. In de spits stonden veel reizigers bij de halte te wachten, vaak meer dan de bus kon meenemen. Dat betekende lang wachten voor de

► De Camplaan, geschilderd door Sientje van Noort, 1971, pastelkrijttekening.

▲ Bollenvelden, geschilderd door Sientje van Noort, olieverf op doek. Volgens haar zoon Jaap schilderde ze vaak bij Lisse. Jaartal en locatie zijn onbekend.

Kunst

Sientje schilderde graag en dat deed ze vaak vanuit haar kamer in de richting van de Camplaan of het Wilhelminaplein. Net als haar broer schilderde ze bollenvelden en bloemstillevens.

In het pand kwam driemaal per week 's avonds een schilderclub van ongeveer zestien mensen bijeen onder leiding van Jaap. Sientjes broer Kees was ook een van de deelnemers.

Sientje was zeer gelovig en verzamelde voor zichzelf kerkelijke kunst. Net als haar vader restaureerde ze af en toe kunstwerken waaronder een gipsen Mariabeeld van de Onze Lieve Vrouw Hemelvaartkerk aan het Valkenburgerplein.